

3. **Δημήτριος Κόνσολας.** Έγεννήθη τῷ 1828 ἐν Θήβαις, μετὰ δὲ τὴν ἐκείσε ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδευσιν ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους, ἔνθα μετεκπαιδεύθη περὶ τὸν κλάδον τῆς μαιευτικῆς. Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐγένετο τῷ μὲν 1870 ὑφηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς καὶ ἰατρὸς τοῦ Μαιευτηρίου (1872), τῷ 1881 ἑκτακτὸς καθηγητὴς καὶ τῷ 1884 τακτικὸς καθηγητὴς, διδάσκων ἐν ἀρχῇ τὸ μάθημα μετὰ τοῦ Βενιζέλου. Ἀπέθανε τῇ 27 Μαΐου 1908.

Ἐκτὸς ἀνακοινώσεων αὐτοῦ ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῇ Ἐταιρείᾳ καὶ δημοσιευμάτων ἐν περιοδικῶν δ Δ. Κόνσολας μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν ὑπὸ τοῦ Joulin συγγραφεύου «Πραγματεῖαν πλήρη περὶ Μαιευτικῆς» (Ἀθ. 1876, τόμ. 3, ἔκδοσις Β', 1894) καὶ ἐξέδοτο «Ἐγχειρίδιον μαιευτικῆς» πρὸς χρῆσιν τῶν μαιῶν καὶ τῶν μαθητριῶν τοῦ Μαιευτηρίου (ἔκδ. Γ', Ἀθ. 1900) καὶ πραγματεῖαν περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀναισθητικῶν κατὰ τὸν τοκετὸν (Ἀθ. 1870).

4. **Κωνσταντῖνος Ν. Λοῦρος.** Έγεννήθη ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1864 ἔνθα ἐδιδάχθη καὶ τὰ πρῶτα γράμματα. Μετὰ τὴν ἐγκύκλιον δ' αὐτοῦ παιδευσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Κερκύρᾳ ἐνεγράφη (1884) ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τῷ δὲ 1888 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ. Διετέλεσε δ' ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ Θεραπευτηρίου «Ἐυαγγελισμὸς» μέχρι τοῦ 1891, ὅποτε ἐπιτυχὼν ἐν τῷ διαγωνισμῷ Ἀρεταίου ἀπεστάλη εἰς Μόναχον καὶ Βερολίνον πρὸς εἰδίκευσιν περὶ τὸν κλάδον τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας. Ἐν Βερολίνῳ διετέλεσε βοηθὸς τῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Ohlshausen. Τῷ 1895 μετέδωκε εἰς Ἀγγλίαν καὶ παρηκολούθησε τὰς κλινικὰς τοῦ Λονδίνου, Ἐδιμβούργου καὶ τὴν Κλινικὴν Rotunda καὶ μετὰ δοκιμασίαν ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Δουβλίνου ἔλαβε τὸ δίπλωμα μαιευτῆρος-γυναικολόγου. Ἐπανακάμφας εἰς Ἀθήνας (1896) ἐγένετο ὑφηγητὴς τῆς μαιευτικῆς καὶ γυναικολογίας (1897) καὶ βοηθὸς τῆς Ἀστυκλινικῆς ἀπὸ τοῦ 1899 μέχρι τοῦ 1908, ὅποτε διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς. Διετέλεσε μέλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, γερουσιαστὴς (1931), βουλευτὴς Αἰτωλο-Ἀκαρνανίας (1935) καὶ ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς (1935). Τῷ 1934 ἐγένετο δμότιμος καθηγητὴς. Ἀπὸ τοῦ 1896-1936 διετέλεσεν ἰατρὸς τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Συνέγραψε πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καὶ σύγγραμμα Μαιευτικῆς (α'. ἔκδ. 1916, β'. 1925). Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν ἀναφέρονται:

- 1) Über die Behandlung der Nachgeburtperiode bei Abortus, 1892.
- 2) Über den Einfluss des Malariafiebers auf der Schwangerschaft, der Geburt und des Wochenbettes, 1906.
- 3) Therapie der Wehenschwäche während der Geburt und der Subinvolunzio Uteri, 1906.
- 4) Über die künstliche Eröffnung der Gebärmutter in der Geburtshilfe, 1907.
- 5) Περὶ μαιωμάτων τῆς μήτρας ἐν σχέσει πρὸς τὴν κύσιν, τὸν τοκετὸν καὶ τὴν λοχείαν, 1897.
- 6) Φυσιολογία καὶ παθολογία τῆς λοχείας, 1902.

